

La Salle

Ebanjelizazio Dokumentu Markoa

Ebanjelizazio Markoa
Misio Pastoral - Arlep Barrutia

Dokumentu honi buruz

- Misio Pastoraleko Barruti Delegazioak eta Pastoral Batzordeak egina eta eguneratua
- Salletar Hezkuntza Misiorako Barruti Kontseiluak onartua (2013ko urtarrilaren 10ean)
- 2025eko bertsioa Salletar Hezkuntza Misiorako Barruti Kontseiluak onartua (2025eko ekainaren 6an)
- 📍 Calle Marqués de Mondéjar, 32. 28028 - Madrid.
- ✉ pastoral@lasalle.es
- 🌐 www.lasalle.es
- ✂ @sallepastoral
- 📷 @sallepastoral

Aurkibidea

● Sarrera	... 3
● 1. Bizi dugun errealitatetik abiatzen gara	... 5
● 2. Pastoralaren proiektu gisa	... 6
● 3. Nondik gatozen eta norantz goazen	... 10
● 4. Pastoralaren bizipen gisa	... 13
● 5. Pastoralaren bidelaguntza gisa	... 18
● 6. Pastoralaren mugimendu dinamiko gisa	... 20
● 7. Hezitzailea ebanjelizatzaile gisa	... 24
● 8. Etorkizunera zabalduriko bidea	... 26
● 9. Eranskina: «Tximeletaren hegoen» dinamismo-proposamenak adinez adin	... 28

Ebanjelizatzen
hezten dugu
eta hezten
ebanjelizatzen
dugu

Sarrera

Salletar eskolaren misioa haur eta gazteen giza eta kristau hezkuntza da, behartsuena batik bat. Gure hezkuntza-ekintza guztiak dira ebanjelizatzaileak; izan ere, salletar familiaren sorburutik bertatik *ebanjelizatuz hezten eta heziz ebanjelizatzen dugu, «elkarrekin eta asoziazioz», salletar elkarteen eta hezkuntza-komunitateen bidez*¹.

*«Hau da Salletar obretako pastoralaren helburua: pertsonen barne bizitzaren hazkundera, transzendentziari irekita bizitzea, eta Nazareteko Jesusen mezua proposatzea gaurko munduan, horrek guztiak bizitza estilo batera eta mundua kristau ikuspegitik ikustera eramango gaituela sinetsita»*².

Misioaren hartzaille dira, beraz, gure salletar elkarteak eta hezkuntza-komunitateak osatzen dituzten pertsona guztiak. Familiak, hezitzaileak, erabiltzaileak eta ikasleak dira, era berean, gure ekintza ebanjelizatzailearen subjektu. Gazteak, hortaz, pastoralaren hartzaille eta haren eragile dira. Gazteen protagonismo sana bultzatzen dute pastoral-eskaintza guztiek, haien hasierako planteamenduan, egitarituan eta ebaluazioan.

¹. Cfr. «Misiorako deituak» La Salle Arlep Barrutiko Misio Proiektutik (2012), 7. or.

². Misio Proiektua (2012), 27. or.

Haurrak eta gazteak izango dira, noski, gure lanaren xede nagusia, behar handienak dituztenak batez ere; eta, nola ez, inor baztertzeko asmorik gabe eta gure tradizioari leial izanik jardungo gara beti. Era berean, bizi dugun jendartean, arreta pastoral berezia merezi dute gure misio berean esku hartzen duten hezitzaileek. Beraz, hemendik aurrera gure ikasleei buruz esaten den guztiak haien hezitzaileentzat eta gurasoentzat ere balioko du.

«Salletar hezkuntza sareko obren baitako harremanen eta heziketaren alorrean zentzua eta koherentzia ematen duen proiektu gisa ulertzen da pastoralak. Elizan eta gizartean gatz eta argi, aldaketarako eragile, izango diren egiazko kristauak sortzea da beronen helburua. Horregatik saiatzen da formaziorako segimendu eredu egokiak eskaintzen, ibilbide existentzial eta esperimentaletan oinarrituak, salletarren eta Eliza Unibertsalaren ikuspegiaren arabera. Horretarako erabiliko ditu eskola, proposamen katekumenalak, eta aisialdia»³.

Tokian tokiko elkarteekin batera, La Salle ikastetxeen pastoralak Elizaren lekuotasuna ematen du, hura «elkarteen elkartasun»⁴ den aldetik. Era horretan, Elizaren misio unibertsalean parte hartzen dugu, Jainkoaren Erreinua hots egiteko eta zabaltzeko⁵. Elizan eta gizartean partaide den aldetik, salletar pastoralak hiru balio hauek azpimarratzen ditu, Jesusen Berri Ona irakurtzeko duen tradizioan: **fedea, zerbitzua eta elkartea**.

Ondorengo lerro hauek Arlep Barrutiko Misio Proiektuaren barrutik sortzen dira eta bertan dute zentzu osoa; hori horrela, gure misioa, *ebanjelizatuz hezi eta heziz ebanjelizatu*, eta haren printzipio orokorrak zabalduko ditugu. Kristauak eta Eliza Katolikoko partaide garen aldetik, bidaliak zaizkigun ikasle, hezitzaile eta familia guztiak hartzen ditugu, fededunak eta praktikanteak izan ala ez. Aberasgarri zaigu bidea beste tradizio batzuetako fededunekin batera ibiltzea; izan ere, gure berria ez da proselitista, ez da dogmatikoa, eta Berri Ona hots egitean datza, Nazaretoko Jesusen moldean.

³. *Misio Proiektua* (2012), 27. or.

⁴. Cfr. Vatikanoko II. kontzilioa, *Lumen gentium*, 11.

⁵. «Eliza elkartzeko etxe eta eskola izatea: hori da hastapenean den milurtekoaren erronka handia, baldin eta Jainkoaren diseinari leial izan eta munduaren itxaropen handiari erantzun nahi badiogu» (Joan Paulo II.a, *Novo millennio ineunte*, 42).

1. Bizi dugun errealtatetik abiatzen gara

Haurren eta gazteen beharrei erantzun nahi die salletar pastoralak. Gaurko gizarteko belaunaldien arteko aldaketak azkarrak eta dinamikoak dira, eta mundua ulertzeko era berriarekin zerikusi handia dute. Gazteak, heldu gazteak eta helduak: bakoitzak bere erara ulertzen ditu errealtatea eta bizitza, eta kokapen horretatik sortzen da talde horien arteko distantzia.

Pastoral egiazkoaren helburua ez da «fede itxia» eskaintzea «gizarte likidoari»⁶, jende askok ez duelako egitate erlijioso tradizionala ulertzen gaur egun; aitzitik, **fedea proposatu** nahi du, hau da, Nazareteko Jesusen mezu ebanjelikora hurbiltzera eta hura ezagutzera gonbidatu nahi ditu haurrak, nerabeak, gazteak eta helduak, hura baitugu zentzu eta zoriontasun egiazkoen iturburu.

Fede-proposamena, hortaz, haren hartzaile izango den gizartearentzat ulergarri izango den marko batera eraman behar da eta, pastoralak marko horretara eramateko, Ebanjelioaren esperientzia bizitzeko modu eta bide berriak eskaini behar ditugu.

Gazteei fedea proposatzeko, pastoral-eskaintzak belaunaldien bereizgarriak eta aldaketak hartu behar ditu, zer hobetu daitekeen identifikatzen lagundu behar du eta gazteen egoera onartu behar du, ebanjelizazio-plataforma izan dadin. Haurren eta gazteen errealtatetik abiatuta, Nazareteko Jesusen elkartzera gonbidatuko ditugu⁷.

⁶ Cfr. Bauman, Z (2015), *Modernidad líquida*, Fondo de Cultura Económica, 37 or.

⁷ Halaxe gertatu zitzaizen ikasleei: «Elkartzean hasi zen dena. Gizon batzuk Nazareteko Jesusen elkartzera Harekin geratu ziren. Elkarte horrek eta Jesusen bizitzan eta heriotzean gertatuko guztiak beste zentzu bat, beste esanahi bat eman zioten haren bizitzari» (Schillebeeckx, *Cristo y los cristianos. Gracia y liberación*, Cristiandad, Madrid 1982, 13 or).

2.

Pastorala proiektu gisa

Proiektuaz ari garenean, bi ikuspegi hauek biltzen ditugu:

- Lehenik, zentzua eta koherentzia dituen zeregin bati buruz ari gara: atalasearen pedagogia, fede-kultura elkarriketa eta ebanjelizazio esplizitua. Proiektu edo egitasmo hau harreman-eredu batean oinarritzen da, taldean.
- Bigarrenik, pertsona izatearen edota egitearen prozesuaz ari gara (pertsonalizazioaren pedagogia): bizitzaren zentzua bilatzea. Proiektu hau haurtzaroan haten da; gaztaroan jarraitzen du eta helduarora iristen da. Horrela, familiak eta hezitzaileak berak ere hartzen ditugu, bokazio-ibilbide argi batean:

«Lagunduriko bokazio-esperientziak proposatzen ditugu eta, batik bat, giro bat, “bokazio-kultura” bat sortzen dugu, La Sallera hurbiltzen diren pertsonen beraiei bokazioa argitzen laguntzeko: Jainkoak zer proposatzen dion argitzeko, erabaki pertsonal hausnartu, aske, arrazoitu eta esanbidezko batez»⁸.

Proiektu honen helburua fede-bizipenak sustatzea da. Kontua ez da edukiak eta balioak transmititzea, baizik eta «haragokoa den zerbaiten esperientzia» proposatzea⁹.

⁸ La Salleko bokazioen animazio-plana - Arlep barrutia, 10. or.

⁹ Karl Rahner teologoaren intuizioari jarraitzen zaio: «Pertsona erlijiosoak, etorkizunean, mistikoak izango dira, hau da, zerbaiten esperientzia izan dutenak; bestela, erlijioso izateari utziko diote. Izan ere, esperientziaren bidez eskuratutako sinesmenak bakarrik eutsiko dio fedeari geroan, erabaki irmo, natural eta publiko baten ondoren» (Cf. K. Rahner, «Pietà in passato e oggi», en K. Rahner, *Nuovi saggi, II. Saggi di spiritualità*, Paoline, Roma, 1968, 11-12 or.).

La Salleko pastoral-proiektua egitasmo artikulatua da, bai eta interesgune askotariko erreferentziak dituen esperientzia-multzoa ere. Fedearen eta federanzko esperientziek pertsonaren alderdi guztiak hartzen dituzte: elkartean eta Elizan, etikan eta kulturean.

Pertsonek ez dute helduarora iristeko pautak finkorik, ez dago guztientzat balio duen ibilbide linealik. Bizi-ibilbide askotarikoak egiten dituzte pertsonek. Gure lana ez da bide bakar bat eskaintzea, **lagunduriko esperientziak** eskaintzea da gure lana, nork bere ibilbide propioa egin dezan, Metroko mapa baten moduan, bere lineekin, bitarteko geldialdiekin eta aldaketekin. Gure eginkizuna, beraz, talde handiko eta talde txikiko topaketak konbinatzea izango da, esperientzia pertsonalak eta besterekin partekatutako esperientziak uztartzea. Orain ikusiko dugu pastoral baten atal guztiak (topaketak, kanpamenduak, asteko bilerak, boluntariotza-esperientziak eta gainerakoak), proiektu baten baitan, hazteko, heltzeko eta Jesus Jainkoarekin elkartzeko esperientziak izan daitezkeela, baldin eta lagundurik egiten baldin badira, konpromiso pertsonala babesteko:

«Erljioak ez dakar sinetsi beharreko mezu bat, fede-esperientzia baita haren mezua. Alde batetik, talde-esperientziaren adierazpena da erlijio-mezua, eta bestetik, mezu hori hots egitea da beste pertsona batzuek esperientzia hori bera izateko aurrebaldintza. Pertsonek munduan izandako esperientzia historikoan gertatzen da errebelazioa, baina, era berean, gure mundu mugatu honetatik iritertea garamatza»¹⁰.

¹⁰. E. Schillebeeckx, *Cristo y los cristianos. Gracia y liberación*, Cristiandad, Madrid 1982, 54 or.

Salletar pastoralak, proiektu edo egitasmo den aldetik, **fedearen, zerbitzuaren eta elkartearen** balio ebanjelikoak proposatzen eta bultzatzen ditu, hurbiltasunaren, pertsonalizazioaren, bidelaguntzaren eta beharrean direnen arretaren bidez, eta hori guztia kristau-humanismoaren oinarrietatik abiatuz egiten du.

Gure ikastetxeetan, obretan eta elkartean egunez egun egiten den guztia da ebanjelizatzailea, La Salle *ikastetxeetako berezko izaeraren* balioen bideak ibiltzea proposatzen baitiegu ikasleei eta hezitzaileei, gure eskaintza pedagogiko-pastoralaren bidez, nola diren transzendentzia, elkarbizitza, justizia, barnetasuna, sormena eta erantzukizuna, Nazareteko Jesusen eta haren mezuaren erreferentzia izanik. **Ikaskuntza Testuinguru Berriak** proposamen hezitzailearen eta ebanjelizatzailearen kontzientzia dakar, eta horrek ematen dio zentzu betea. Printzipio pedagogiko hauek darabiltza proposamen hori zehazteko: barnetasuna; pentsamenduaren eraikitzea; jokabide eta jarduera autoerregulatua; adimena, gorputza eta mugimendua; eta ikaskuntzaren dimentsio soziala.

Hezkuntza- eta kristau-elkarte garen aldetik, La Sallek ibilbide pertsonalizatuak eskaintzen ditu, hartzailak behar duena asetzeko eskaintza askotarikoen bidez. Horrez gainera, «eguneroko bizitzako pastoralak», **salletar gazte-mugimenduaren bidez (Izartxo/Sallejoven)**, aterki bat ematen die haurrei eta gazteei gure ikastetxeetan, ikasgeletan eta jolastokietan, eta aterki horren barruan sartzen dira gure katekesi-taldeak, fedean sakontzekoak, aisialdikoak, boluntariotzakoak eta beste asko. Eta La Salle - Gizarte Ekintzak, berriaz, justiziaren, solidaritatearen eta bakearen alde konprometitzeko aukerak ematen dizkie pertsona guztiei, helduei eta hezitzaileei barne, elkarrekin aritzen baitira, ekinean, La Salleko gizarte-hezkuntzazko obrak, GGKE-ak, ikastetxeak eta unibertsitateak.

La Salleko Ebanjelizazio Proiektu Marko honen ibilbideak ITB proposamen pedagogikoan barneraturik daude, eta garaturik ageri dira beste agiri hauetan ere:

- *Bokazioen Animazio Plana* (2021). Gure ikastetxeetan, obretan eta elkarteetan bokazio-kultura sana sortzen laguntzeko agiria da.
- *Salletar Gazte Mugimenduaren Identitate Agiria* (2021). Gazte-pastoraleko lanaren printzipioak zehazten ditu, SalleJoven eta barrutiko gainerako eskaintzen bidez.
- *Eskolako erlijio-irakaskuntza La Sallen. Identitate Agiria* (2020). Fe-dea-kultura-bizitza elkarriketaz dihardu, Erlijio Katolikoko irakasgaiaren bidez.
- *Hezkuntza Justizian, Solidaritatean eta Bakean La Sallen* (2023), La Salle - Gizarte Ekintza markoan.
- *Hara: norberarenganako, besteenganako eta transzendentziarako bidea* (2010). Gure ikastetxeetan barnetasunean nola hezi azaltzen du.

3.

Nondik gatozen eta norantz goazen

3.1. FEDEA TRANSMITITZETIK KONTAGIATZERA

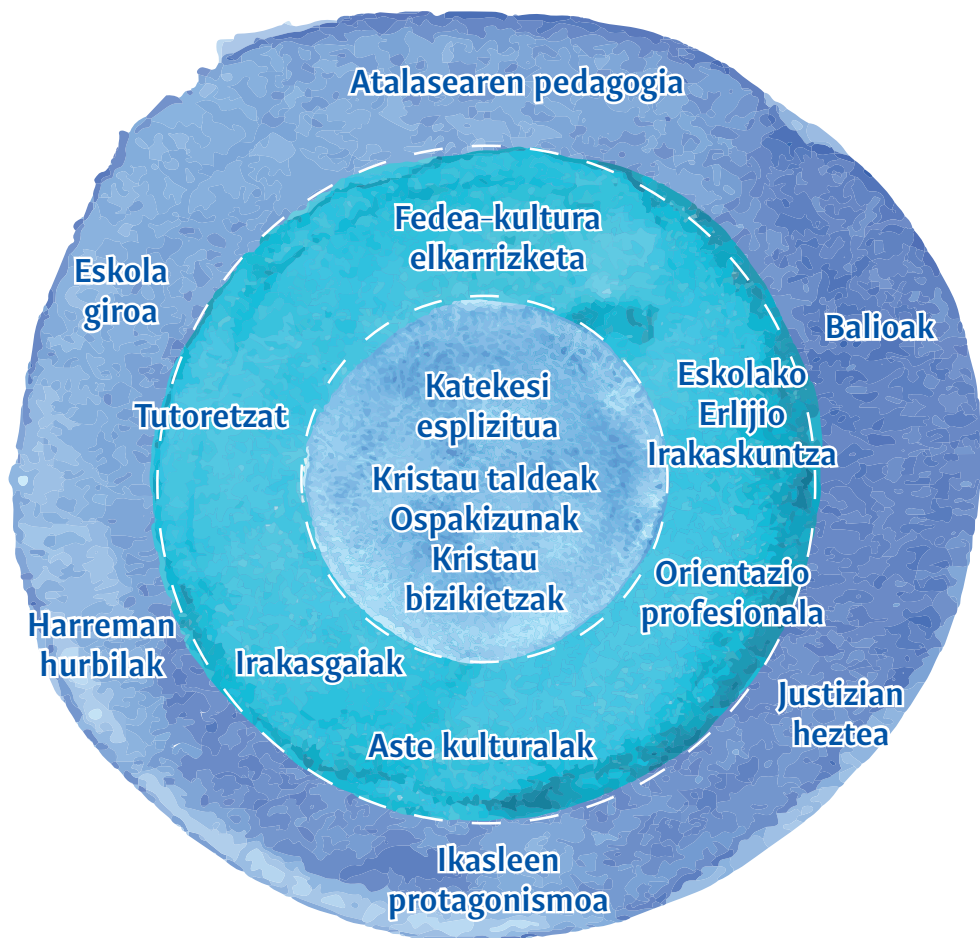
Aspalditik hartua dugun ebanjelizazio-eredu pedagogikoa zenbait balio, kontzeptu eta bizimodu transmititzean oinarritzen da. Gure eragile pastoralek erabat bereganatu dute eredu hori beren bizitzan, eta hartzaileei transmititu diete, bereganatu eta integratu dezaten. Urte askoan egindakoa ukatu eta baliogabetu gabe, gaur beharrezkoa ikusten dugu beste modu honetan planteatzea:

- Gure abiapuntua da pertsona guztiek daramatela fede-hazia, Jainkoaren seme-alaba baitira, betetasunera deituak.
- Gure eredu pedagogikoak kontagio bidezkoa izan behar du lehentasunez, transmisio bidezkoa baino; izan ere, kontagioak irakaslearen eta ikaslearen artean sortzen den identifikazioa du oinarrian, pertsonen arteko harremana, existentziari zentzua ematen dioten balioak, kontzeptuak eta bizimodu-gakoak.

Eginkizun nagusia, beraz, ez da Ebanjelioa irakastea, baizik eta hura bizitzea eta bizi-hautapen gisa proposatzea pertsona bakoitzari eta talde osoari; izan ere, «elkartean eta fedez inguraturiko giro heldu eta eliztarrak elikatzen du bokazio giroa, eta kultura horrek norberaren ulerkuntzaren bidea zabaltzen dio pertsona, familia eta talde bakoitzari, Jainkoak agindutako misioaren baitan, hau da, Erreinuaren eraikuntzaren baitan»¹¹.

¹¹. Cfr. *La Salleko Bokazioen Animazio Plana - Arlep barrutia*, 16. or.

ZIRKULU ZENTROKIDEEN ESKEMA

3.2. EGITURETATIK PERTSONARA

Ebanjelizazio-eredu klasikoak «zirkulu zentrokideen» egitura izan du: atalasearen pedagogia, fedea-kultura elkarrizketa eta katekesi esplizitua. Ez dira konpartimentu estankoak, etengabeko elkarrizketan, erreferentzian eta elkarrekintzan ari diren egiturazko dinamismoak baizik. Hamarkada askotan erabili da eredu klasiko hori, baina zabaldu egin behar da egituren gainetik pertsonak lehenesten dituen errealtate pertsonalari eta sozialari lekua egiteko; izan ere, egiturak, maiz, zurrunkak direla eta parte-hartzerako aukera gutxi ematen dutela pentsatzen du jendeak.

Egoera hori pertsona guztientzat ageriko egia baldin bada, zeresanik ez gazteentzat, egitura malgu asko eta askotarikoak behar baitituzte bidean aurrera egin eta beraien premiak asetzeko. Pastoralak, beraz, pertsonalizazio-proiektuaren ikuspegi berria bereganatzean, hezkuntza-eskaintza eta ekintza hezitzaileak dibertsifikatu eta askotariko dinamismoak proposatu behar ditu, pertsonok bizi-prozesu pertsonalizatuak egin ditzagun. Gure existentziari zentzua ematen eta pertsona eta fededun gisa onten lagundu behar dute prozesu horiek.

Pertsona eta bere existentzia erdian direla, salletar proposamen pastoralak kristau-antropologiaren oinarritzko bi dimentsio hauek ditu abiaburu:

- Denbora. Gure hartzaileen iragana, oraina eta etorkizuna kontuan hartu behar da eta, ondorioz, bizi izan dutena eta biziko dutena.
- Pertsona bere osotasunean. Pertsonaren ideia, sentimendu, emozio eta ekintza guztiak hartzea, hau da, gazteek eta helduek bizi dezaketen guztia.

Gure ikastetxeetan pertsonaren bi egitura-ardatz horietatik pentsatzen eta programatzen baldin baditugu ekintza hezitzaile eta ebanjelizatzaile guztiak, zentzu-interkonexioak sortuko ditugu gazteen eta helduen barne-munduan.

Eta, horrez gainera, zentzu-esperientzia horiek izendatzen –Nazareteko Jesusen Jainkoa da, finean, kristau-hezitzaileentzat– eta kontagiatzen asmatzen baldin badugu, gure ikastetxeen helburua beteko dugu, hau da, Jesusekin enkontru pertsonalak erraztea. Helburu hori betetzeko bidelaguntza-prozesu bat behar da ezinbestean, pertsona bakoitzaren erritmoa errespetatuko duena.

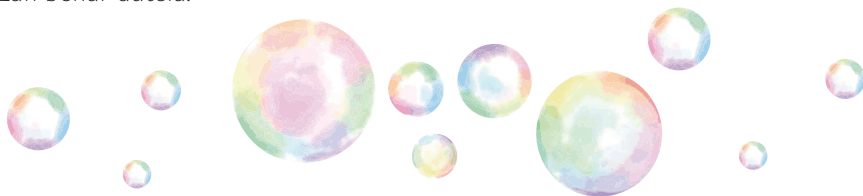
4

Pastorala bizipen gisa

Hau da ebanjelizazioaren erronka handia: Nazareteko Jesusekin zentzu- eta enkontru-esperientziak eskaintzeko gai izatea. Pertsonaren dimentsioetatik abiatuko den esperientzia-ibilbideak proposatzea da xedea, transzendentziara zabaltzeko bideari ekin eta Jainkoarekin enkontru pertsonalak izateraino. Honela azaltzen zuen bide hori Benedikto XVI aita santuak:

«Norberak ez du kristau izatea erabakitzen erabaki etiko bat hartu nahi duelako edo ideia handi bat izan duelako; aitzitik, gertakari batek, Pertsona batekin –Jesusekin– izandako enkontruak zabaltzen du beste zerumuga bat norberaren bizitzan eta, horrekin batera, baita noranzko argi bat ere»¹².

Esperientzia-pastoralaren eredu horrek ezinbestean behar ditu ondoan hurbiltasuna eta taxua, keinuak eta lekukotzak lehenetsi behar zaizkio hitzari eta diskurtsoari. Horrenbestez, norberarentzat erronka izango diren esperientziak errazten dira, hala nola isilaldiak eta enkontruak «norberaren gun e intimoenean»¹³, eta meditazio eta kontenplazio kontzienteak. Salletar pastoralak, formazio kultural eta erlijiosoko plataforma batzuen bidez, bizi-erreferentziak eta -esperientziak eskaintzen dizkie gazteei, ardura heltzen laguntzeko. Ez da ahaztu behar, noski, esperientzia-eskaintza horietako asko gazteek beraiek eta gazteekin antolatutakoak izan behar dutela.

¹². Benedikto XVI, *Deus caritas est*, 1.

¹³. San Agustin Hiponakoak, Konfesioko 3. kapitulua, 6.

Fede-esperientzia ez da abstraktua, birtuala edo etereo. Ardatz kultural eta pertsonal batzuen bueltan gertatzen da esperientzia; hortaz, proposatzen ditugun fede-esperientziak pertsonak gaur egun duten ulermenaren eta sentikortasunaren koordinatuetan sartu behar dira. Alde batetik, hizkuntza (irudi, estetika...) jakin bat erabili behar da, gazteentzat ulergarria; eta bestetik, ikasteko modua zaindu behar da, pertsonak beraiek izan behar dute protagonista, pertsona izaten, gainerako pertsonekin bizitzen, ezagutzen eta egiten ikasteko. Azkenik, norberarekin eta gainerako pertsonekin elkartzeko modu bat behar da, gaurko gazteen premiei erantzungo diena. Esperientzia bat izan duena lekuko da, esperientzia hori izan duelako: zerbait du komunikatzeko, mezu bat du:

«Ez da azaleko esperientzia, “honek ez dit ezer esaten” edo “honek ez du zentzurik niretzat” esaten dugunean bezalakoa. Ez da, ezta ere, sentsazioa, gogo-aldartea, sentimendua edo bizipen-mota azpimarratzen duen esperientzia, nahiz eta alderdi emozionala beti den inportantea, eta batik bat erlijio-esperientzian. Gure ulerkeran, esperientzia humanoaren indar kognitibo, kritiko eta produktibo bereziak dakarkio interesa esperientziari. Alde horretatik, errebelazioak lotura estua du esperientziarekin»¹⁴.

Baldintza hauek bete behar dira egiazko fede-esperientziak bizitzeko:

- a. **Esanguratsua:** Esanahi ulergarria izan behar du pertsonarentzat, interesgarria norberaren prozesu pertsonalean. Esanguratsua izateko, fedearen keinuak, zeinuak eta sinboloak zaindu behar ditu, garrantzia eman behar die estetikari, zentzumenei eta emozioei, hizkuntza berriak ikasi behar ditu eta kulturak inguruan dakarkigun onena bereganatu behar du¹⁵.
- b. **Komunikatua:** fede-esperientziak komunikazio pribilegiatua du taldean, elkartea delako helburu, bide, eduki, metodo eta subjektu. Kristaua beti *pluralean konjugatzen da*, hau da, beti partekatzen eta aberasten da elkarre-interakzioaren bidez¹⁶.

¹⁴. E. Schillebeeckx *Op. Cit.*

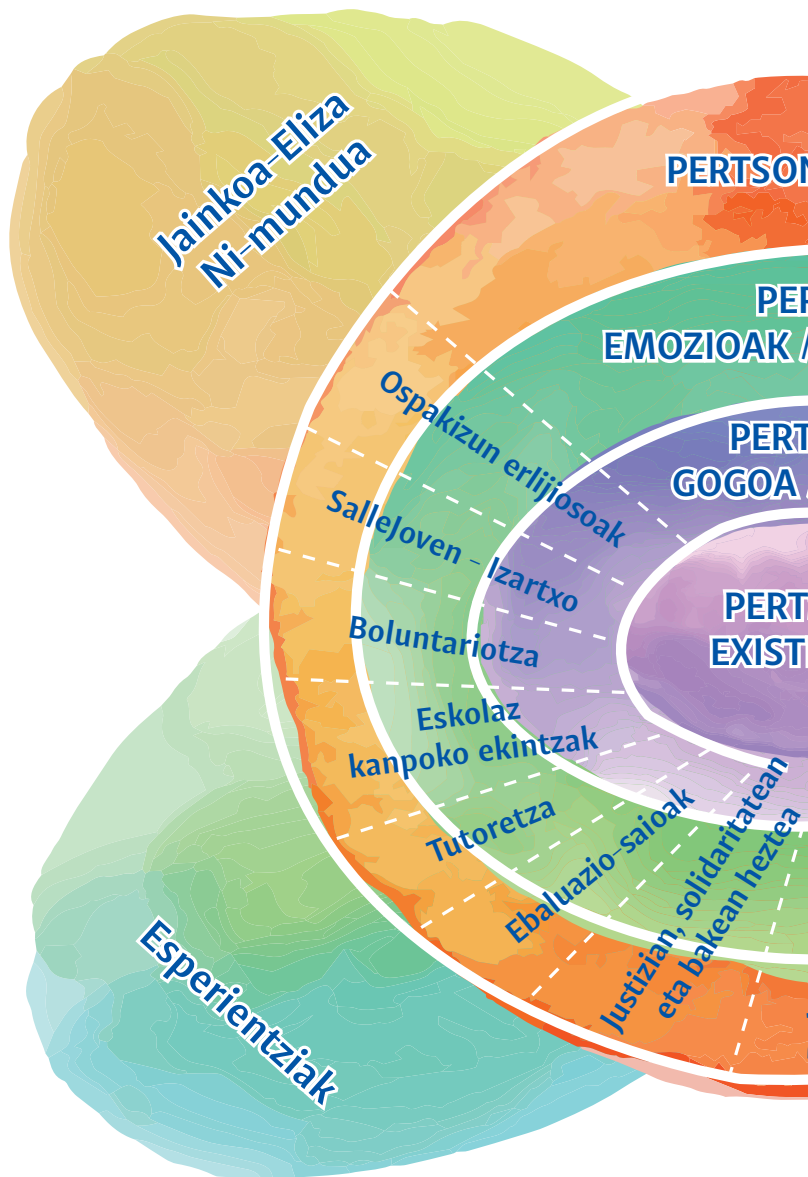
¹⁵. M. Gelabert, *Valoración cristiana de la experiencia*, Ed. Sígueme, Salamanca, 1990, 13 or. Cfr. 20 or.

¹⁶. «Erljiioak ez dakar sinetsi beharreko mezu bat, fede-esperientzia baita haren mezua. Alde batetik, talde-esperientziaren adierazpena da erlijio-mezua, eta bestetik, mezu hori hots egitea da beste pertsona batzuek esperientzia hori bera izateko aurrebaldintza. Pertsonak munduan izandako esperientzia historikoan gertatzen da errebelazioa, baina, era berean, gure mundu mugatu honetatik irtetera garamatza» (E. Schillebeeckx, *Op. Cit.*).

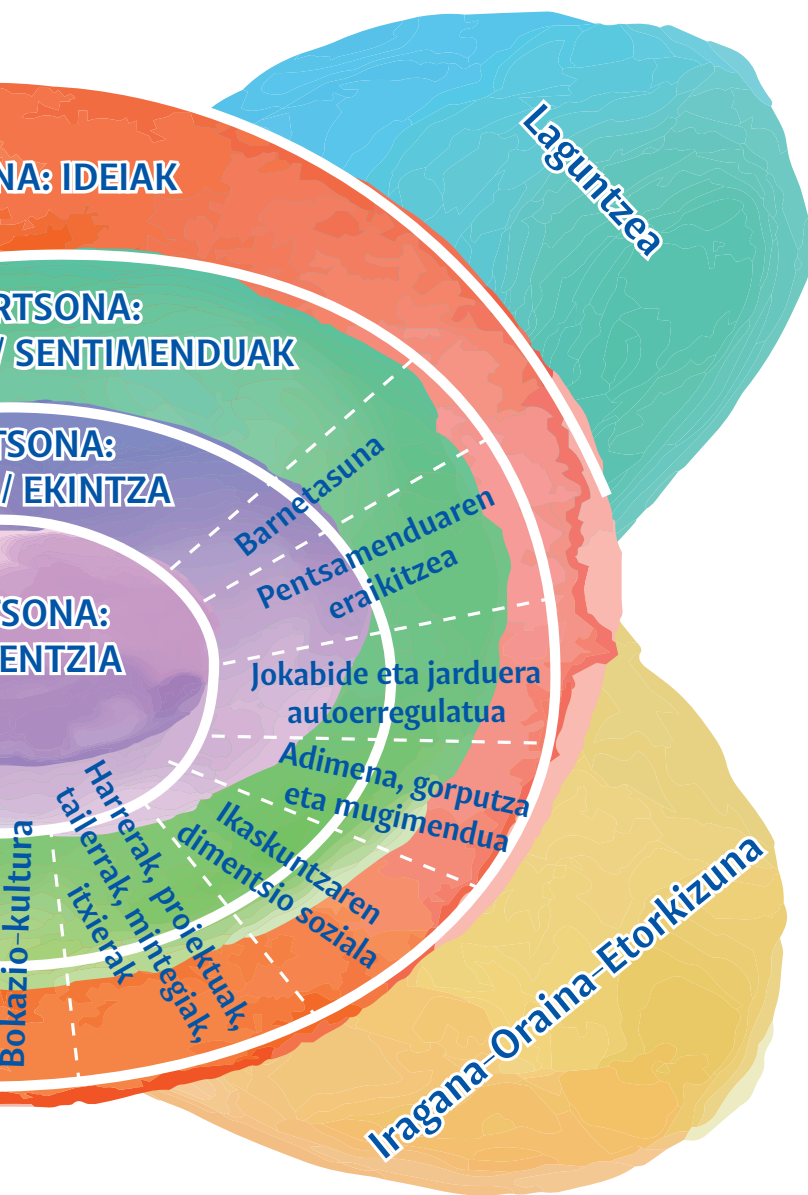
- c. **Denbora eta espazio zainduak:** Fedean hazteko esperientziak ez dira inprobisatzen, ez dute «horrela egin izan da beti» ohikeriazko batetik sortua izan behar: ahalegina behar du, denbora, baliabideak eta dedikazioa, bueltan zer etor daitekeen jakin gabe ere. Zer eskaintzen dugun zaintzen baldin badugu, agerian uzten dugu badakigula mezu baliotsu bat hots egiten ari garela, altxor handi baten zaindari garela.
- d. **Bitartekaritza.** Fede-esperientziaren bitartekari da hezitzaile-ebanjelizatzailea, eta ikaskuntza-esperientziak barnetasunetik bizitzen laguntzen die haurrei eta gazteei. Hezitzailea, bitartekari den aldetik, gazteek esperientzia beraren gainean egiten dituzten irakurketen bidelaguna da eta haien bizipen pertsonalak balioetsi ditzake¹⁷. Taldea ere, elkarte txiki den aldetik, egiazko esperientziarako bitartekari da.
- e. **Besteei eta Besteari zuzendua:** Esperientzia ebangelizatzaile guztiak, bizi-eta fede-esperientzia pertsonalizatuak izateko, zabalik izan behar dute besteekin elkartzeko atea –gainerako gazteekin, hurbilekoekin eta urrunekoein, duintasun parekoan–, eta Bestearekin elkartzeko, deitzen gaituen eta zain daukagun Jainkoarekin elkartzeko atea. Horrenbestez, barnetasuna eta aleritate, nork bere burua ezagutzea eta konpromiso solidarioa izatea, txapon beraren bi aldeak dira: Jainkoarengana hurbiltzen gara besteekin konprometitzen garenean, gure konpromisoa Jainkoarengandik jasotako bokaziotik abiatuta bizi dugunean¹⁸.
- f. **Bidean lagunduta.** Hurrengo puntuan ikusiko dugun moduan, ez dago egiazko fede-esperientziarik bidelaguntzarik gabe. Izatez, esperientzia-eskaintza hoberena bizipen hutsa izan daiteke, baldin eta ez badugu bizitakoan sakontzeko eta hura transzenditzeko dinamismorik ekartzen. Nahitaezkoa da, beraz, bidean egiaz laguntzeko kultura bat sortzea.

¹⁷. Esate baterako: onegintzarako afari bat egiten baldin bada proiektu solidario baten baitan, irakurketa hau izan dezake: «bai ederki ibili naizela nire adiskideekin». Premian diren pertsonen konpromiso-adierazpen bat dela interpreta dezakete beste batzuek. Eta Jainkoaren Erreinuaren sinbolo gisa ikus dezakete beste batzuek. Irakurketa guztiak dira baliozkoak eta inklusiboak. Afaltzen ari den pertsona bakoitzak ekintza horren bere ikuspegi edo interpretazio propioa izango du, bizitzen ari den momentuaren arabera.

¹⁸. ««Ezinezkoa eta alferrekoa da pertsonari kristau-errebelazioa onar dezan eskatzea, baldin eta ez badu alde zuzenetik ikasi hura bere bizitzaren egituratzaile gisa esperimendatzeko, errebelazioaren egituraren aurka baitoa» (E. Schillebeeckx, *Op. Cit.*).

JELIZATZE-EREDUA

AR TESTUINGURUAN

5.

Pastorala bidelaguntza gisa

Salletar hezitzaile guztiek, ebanjelizazio-eragile diren aldetik, pertsona guztien (haurren, nerabeen, gazteen edo helduen) eta talde txiki guztien ondoan ibili nahi dute bidea. Existentzia eta esperientzia uztartzen dituzten ibilbideak osatzen laguntzen dute, haien bizi-erreferentziak eta une bereziak zaintzeko, hezkuntza formalaren eta ez formalaren bidez (eskola, aisialdi-taldeak, kristau-taldeak eta fede-aren sakontzekoak...) eta eskola-ordutegitik kanpoko jardueren bidez: topaketak (bizikizunak, topaketak, erromesaldiak, Pazko-ospakizunak, udako jarduerak...), boluntariotza-jarduerak eta beste asko.

Bidelagun den aldetik, haurrak, nerabeak eta gazteak **hartzen ditu** salletar hezitzaileak, haien prozesu pertsonalaren **segimendua** egiten du eta **bidean laguntzen ditu**¹⁹, haien ondoan jartzen baita, bizi-ibilbideak ahalbidetzeko. Era berean, bidean lagun diezaioten uzten du, gazteek ere ebanjelizatu egiten baikaituzte beraien aurkikuntzen bidez. Bidelaguna bidearen erreferentzia eta lekuko da, aldi berean.

Gaztea bera da bere parekoen eta hura baino gazteagoen hazkuntza-prozesuaren bidelagun; hala, bere ibilbide propioaren protagonista da, eta bidelaguna besteen bidean. Esan dugu, pastoralaren hartzaile eta eragile dira.

Pastoralaren planteamendu horrek oso gogoan du zer-nolako erronka handia den bidelaguntzako arduradunak prestatzea, formaziorik gabe ezin baita bidelagun izan. Formazioa barnekoa izango da, salletar tradizioaren berezko izaeran eta estiloan, eta beste erakunde batzuekin partekatua.

¹⁹. Cfr. *La Salleko harrera, segimendu eta bidelaguntzako barruti-gida - Arlep barrutia (2018)*.

Bidelaguntza hori guztia egunez egun ematen da (eguneroko bizitzako eta ingurumeneko bidelaguntza, salletar elkartearen «kultura» osoaren partaidetzarekin), eta bidelaguntza espirituala ere ematen da, honela ulertuta:

«Harreman pertsonal, aske eta boluntarioa, helburu hau betetzeko: pertsonaren ondoan bidea egitea bere hazkuntza humanoko (antropologiko-existentzialeko) eta espiritualeko prozesuan, garapen osoa izateko pertsonaren dimentsio guztietan, bai psikologikoan, bai existentzialean, bai fedean»²⁰.

«Bidelaguntzaren kultura» hori ezinbestekoa da bokazio-kulturan, batasunean ulertzen du pertsona, eta haren dinamismo pertsonal, psikologiko, antropologiko eta espiritual guztiak hartzen ditu. Beti izan behar dugu kontuan pertsonaren existentzia bi polo hauen artean mugitzen dela: mundua bera eta munduan gertatzen diren harreman guztiak hautemateko ideala batetik, eta norberaren errealtatea bestetik. Pertsonen beharrizan ugarien onarpena eta integrazioa batetik, eta haiekiko askapena bestetik. Norberaren autonomia batetik, eta mendekotasuna bestetik. Pastoral-eredu honetan, hezitzailearen jarrera garrantzitsua da: guztiok behar dugu laguntza, laguntzen gaituztela sentitzeko premia dugu guztiok, baita pastoraltzan ari diren eragileek ere.

²⁰. Cfr. *La Salleko harrera, segimendu eta bidelaguntzako barruti-gida - Arlep barrutia* (2018).

6.

Pastorala mugimendu dinamiko gisa

Lau gai hauek zeharkako presentzia esplizitua edo inplizitua izan behar dute gure ekintza hezitzaile-ebanjelizatzaileetan²¹:

- Jainkoa. Jesusen Jainkoaz ari garenean zertaz ari garen deskubritzen lagundu behar diegu gazteei, formazioaren bidez eta Jainko bizi eta egiazkoarekin elkartzeko aukerak emanez.
- Eliza. Jesusen jarraitzaile izateko bitartekari ezinbestekoa baino, traba edo eragozpen gisa ikusten da maiz. Hierarkia eta irakas-kuntza ez ezik, elkarte, zerbitzu, ospakizun eta lekukotza ere bada Eliza²².
- Mundua. Indibidualismoarekin eten eta norberaren «burbuilak» hautsi behar dira, ikusle izateari utzi eta aldaketa-eragile izateko gertukoentzat eta urrunekoentzat, konpromiso solidarioaren bidez.
- «Ni», norbera. Desiraren eta berehalako plazeraren esklabotzaren aurrean, nola izan pertsona sendoa, balio, printzipio eta muga existentzial argiak dituen. Existentziaren gakoaren bilaketan, bide funtsezkoa da fedea²³.

²¹. José María Rodríguez Olaizolaren hitzaldi hau oinarrian: *Cuatro pilares sobre los que construir la vida*.

²². Elizaren lau dimentsioak, Elizako gurasoen garaitik: *koinonía* (elkartea), *leiturgia* (ospakizuna), *diakonía* (zerbitzua) eta *martyría* (lekukotza).

²³. «Gure egiazko esperientziak ez dira soilik objektiboak edo soilik subjektiboak. Ez dira subjektiboak ezin dugulako nahieran aldatu batetik bestera... Baina ez dira erabat objektiboak ere, esperientziak bere baitan baitaramatza esperientzia izaten ari den pertsonaren oroitzapenen, sententzioen, proiektuen eta asmoen zama eta kolorea» (E. Schillebeeckx, *Op. Cit.*).

Lau printzipio horiek dira proposatu eta bidean lagundu nahi dugun existentziaren oinarritzko zutabeak. Ikusten dudan mundu horretatik, barrena mugiarazten didan mundura, konprometitzen nauen mundura igarotzeko. Ulertu eta sentitzeaz gainera, emozionatzen den «ni» horretatik, naizen eta transzenditzen dudan «ni» horretara igarotzeko. Entzuten dudan eta modu interesatuan erakusten didaten Eliza horretatik, pozten eta mintzen nauen Eliza horretara igarotzeko, haren parte naizelako. Oza-ozta ezagutzen dudan Jainko iheskor horretatik, niregana hurbildu eta nigan eragiten duen Jainkora igarotzeko. Enkontrua baita, elkartzea, nire bizitzari zentzua ematen dion Jainko hori.

Gure ikastetxeetan, hartzaileak bizi-esperientziez «saretua» sentitu behar du eta, esperientzia horien bidez, zentzu-interkonexioak osatu behar ditu, bateratasuna emateko pertsona gisa heltzeko prozesuari. Hezitzailearen egitekoa beti da funtsezkoa prozesu horretan, animatzen duen ekintza hezitzailetik bereizi behar baitu zer ibilbide diren programatzeko logikoenak. Bereizte-lan horretan, hartzen dituen gazteen eta helduen egoera aztertu behar du, lau gai zeharkako horien arteko loturak sortzeko.

Gogoan izan behar ditugu bi irizpide hauek: ez dugu, oro har, haurrez, gazteez eta helduez hitz egin behar, haur, gazte eta heldu bakoitzaz baizik, pertsona bakoitzaren berezitasunean. Horrez gainera, kontuan izan behar dugu gazteek ez dutela alderdi pertsonalean edo fedean hazteko prozesu luzerik onartzen; hortaz, haien bizi-esperientzien arteko konexioak saretuko dituzten dinamismoak sortu behar ditugu, zeharkako lau gai horietara hurbil daitezen, barnetasunean.

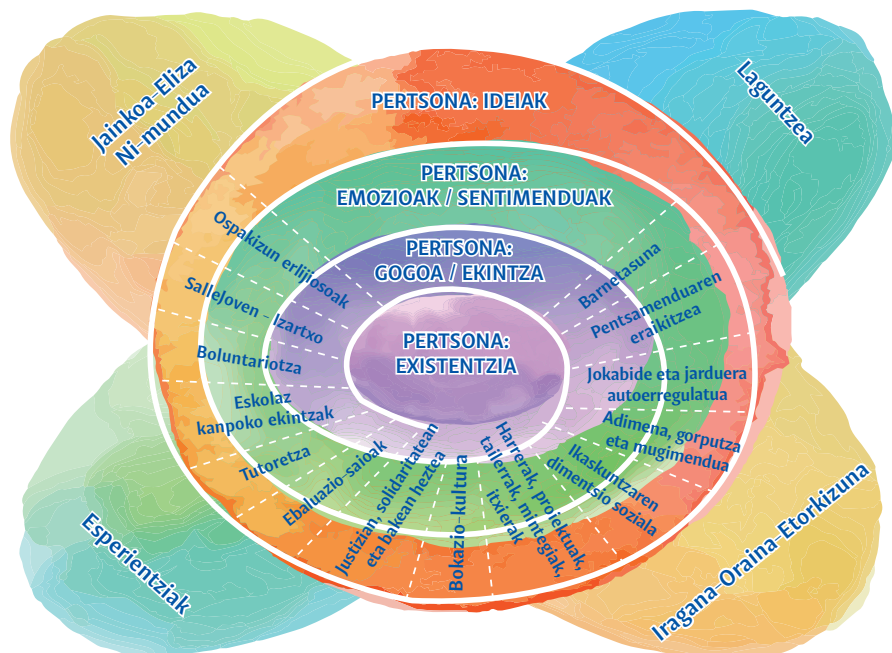

Dinamismo horiek bi noranzko hauek dituzte, espiralean:

- Dinamismo integratzailea edo **zentripetua**, kanpotik barnerakoa. Prozesu hezitzaile horretan, pertsonok zentzu-esperientzia sakonak bizi nahi ditugu, gure ardatz pertsonaletik eta existentzialetik kanporako bizipen batera igarotzeko, emeki-emeki, «Euria eta elurra zerutik jaitsi eta ez dira bertara itzultzen, lurra urez ase gabe, emankor bihurtu eta ernamuindu gabe, ereiteko hazia eta jateko ogia sor ditzan» (Is 55, 10-13).
- Dinamismo **zentrifugoa**, barnetik kanporakoa. Norberaren identitatea eraikitzeko prozesuan, barnetasun-printzipioa lantzen dugu, «ni» soilan geratu gabe; hala, besteri zabaltzen gatzazkio, alteritateari, gure konpromiso solidarioaren premia handian direnei bereziki. Izan ere, «ona denak ona ateratzen du bere barneko ontasun-altxorretik (...)». Ahoak esan, bihotzari gainezka darionetik esaten baitu» (Lk 6, 45).

Gure pastoral-proiektuak garapen pertsonalerako eta Itun Berriko Jainkoarekin elkartzeko ibilbide desberdinak eta malguak deskubritzen eta ibiltzen lagundu nahi die salletar hezkuntza-komunitateetako eta elkarteetako pertsona guztiei, ikaskuntza Testuinguru Berri bat sortzen duen eredu pedagogiko batetik abiatuta. Eredu hori ebanjelizatzailea da bere dimentsio eta jarduera guztietan (harrerak, mintegiak, proiektuak, tailerrak eta itxierak) eta bere printzipioetan (barnetasuna; pentsamenduaren eraikitzea; jokabide eta jarduera autoerregulatua; adimena, gorputza eta mugimendua; ikaskuntzaren dimentsio soziala).

«LA SALLE» EBANJELIZATZE-EREDUA

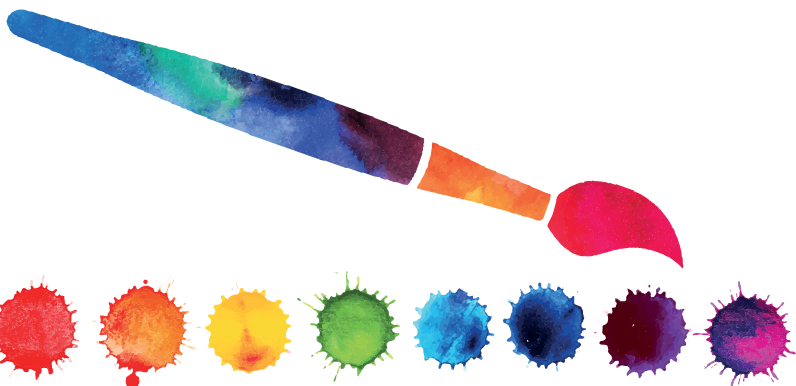
PERTSONA SALLEAR TESTUINGURUAN

7.

Hezitzailea ebanjelizatzaile gisa

Pastoral-proiektu honek guztiak bokaziodun pertsona eskuzabalak behar ditu, formakuntza egokia dutenak haurren, gazteen eta helduen pastoralean. Neurri horretan bertan, pastoral-gako horien gainean arituko diren pastoral-taldeak behar ditugu. Lan hori guztia ez da barnean bakarrik egitekoa; aitzitik, sare-lanaren eta baliabideen optimizazioaren aldeko hautu eta erabaki argiak hartu behar ditugu, gure indarrak batu behar ditugu eta Elizako eta gizarteko beste erakundeekin batera aritu behar dugu.

«Norberaren existentziaren zentzuari buruzko galderak egitera gonbidatzen ditugu pertsona guztiak, nork bere berariazko bokaziotik abiatuta erantzun dezan, baina galderaren ardatza ez da «zertarako», baizik eta «norentzat» eta «noren-gandik». Salletar hezitzaile guztioi gonbidatzen zaigu gure fundatzailearen esperientzia berpiztera eta bidea urratzera, gure esperantzaren zergatiak azaltzera, gure eguneroko bizitzatik abiatuta, «Jesu Kristoren lankide» garen aldetik, zentzu betekoa misio batean»²⁴.

²⁴. Bokazioen animazio plana, La Salle - Arlep barrutia, 21. or.

Hezitzailea, ebanjelizatzaile izateko, formazioa eskuratu behar du haurren, nerabeen, gazteen eta helduen bidelaguntza egiteko jarrera oinarritzko eta ezinbesteko batzuetan, eta hazi egin behar du jarrera hauetan: oinarritzko konfiantzan (Jainkoarengan, pertsonen bihotz eskuzabalarengan eta norberaren egokitzapen-gaitasunean), malgutasunean, pazientzian, prestasunean, argitasun profetikoan, elkartzeko kultura, erresilientzian, frustrazioarekiko tolerantzian eta enpatian, besteak beste.

Salletar hezkuntzak pertsonaren izateari begiratzen dio, egiteari bainoago. Hezitzaileak, beraz, barnean duen fedearen lekuko egiazkoa izan behar du, eta «ardurapean dituen»²⁵ hartzaileen bitartekari eta bidelagun izateko eskaini behar du bere burua. Fede-prozesuan lagunduriko esperientziak eskaintzen dituzten ibilbide ez-linealen proposamenak jaso ondoren, hurrek, gazteek eta helduek izena jarriko diote «izatea» ahalbidetzen dien horri. Laguntza handia izango da haientzat Jainkoaren deia-ispilu bat ikustea hezitzaile askorengan; izan ere, dei horren lekuko xume dira, bokazio hezitzaile eta ebanjelizatzaile egiazkoa bizi duten aldetik.

Ikastetxeen identitatea eta presentzia pastoral-ziurtatzeko egiturak jarri behar dituzte hezkuntza-elkarteek. Barrutiko eta sektoreetako zuzendaritza- eta animazio-taldeak ahalegin horren liderrak eta bidelagunak dira, eta pastoral-arduradunek, haien tokian tokiko taldeekin batera, ikastetxeen lan ebanjelizatzailea ziurtatzen dute.

Salletar pastoral-proiektua gure ikastetxe, obra eta elkarreketako eguneroko bizitzako harremanetan gauzatzen da eta, era berean, lekua izan behar du sare sozialetan eta gizartearen eta Elizaren beste egitura batzuetan, guztion formazioa, komunikazioa eta ikasketa laguntzeko. Pastoral-proiektuak ez du erakundearen barrura begirakoa bakarrik izan behar, zabalik izan behar baitu munduaren eta Elizaren gaur egungo eskakizunetara.

Salletar pastoralaren apustuak, azkenik, aurreikuspen ekonomiko eta baliabide errealistak behar ditu, arduradunen liberazioa eta jardueren egingarritasuna ziurtatzeko eskola-ordutegian eta eskola-ordutegitik kanpo, biak ala biak baitira proposatu nahi ditugun esperientziak eskaintzeko bitartekoak.

²⁵ La Salleko Joan Bautista, *Urteko jai nagusien gaineko otoitz gaiak*, 101, 3

8.

Etorkizunera zabalduriko bidea

La Salle ikastetxeak eta gizarte-hezkuntzazko obrak, garai batean bezala, leialak dira, gaur egun ere, beraien misio hezitzaile eta ebanjelizatzaileari, eta etengabe ari dira berritzen, hartzaileari zerbitzu hobea eta osatuagoa emateko, haren testuinguru sozialean eta kulturean. Dituzten premiei eta inguruan duten kulturari egokitako erantzunak eskatzen dizkigute haurrek eta gazteek. Gure fede-proposamena ulertezina baldin bada eta pertsonak ezin baldin badute bere egin, gure proposamen horrek ez dio Ebanjelioaren aldarriari erantzungo, orain bi mila urte zuen gaurkotasun berbera duen arren. Salletar familiaren egitekoa, hortaz, « premia handikoa da »²⁶ izan ere, « gizaki guztiak egiaren ezaguerara iristea ez ezik, guztiak salbatzea ere nahi du Jainkoak »²⁷.

²⁶. La Salleko Joan Bautista, *Kristau Eskoletako Anaien arau komunak*, 1.4..

²⁷. La Salleko Joan Bautista, *Gogarte aldirako otoitz gaiak*, 193, 1Tim 2, 4 oinarri hartuta.

*“Haurren eta gazteen buruak argitzera
eta bihotzak ukitzera eramaten
zaituzten misioa auzatzen duzue”*

Eranskina

«TXIMELETAREN HEGOEN» DINAMISMO-PROPOSAMENAK ADINEZ ADIN

Hurbilketa metagarri bat baino ez da hau, hau da, etapa bakoitzak aurreko etapan egindakoa hartzen eta garatzen du, lanean sakontzeko, aurrez egindakoa ordeztu gabe.

JAINKOA (Jainkoaren irudia)

Haurtxoak
(0 - 6 urte)

- 1.1 Jesusek Jainko-Aitaz dioskuna entzutea.
- 1.2 Jainkoa Aita/Ama gisa esperimentatzea.

Haurrak
(6 a 12 urte)

- 2.1 Jesus adiskide eta bidelagun bezala bizitzea.
- 2.2 Jesusek irakatsitakoa ikastea..

Nerabezaroaurrea
(12 - 16 urte)

- 3.1 Jesus lagun hurbil eta leial bezala bizitzea.
- 3.2 Jesus maisutzat eta eredutzat hartzea.

Nerabezaroa
(16 - 20 urte)

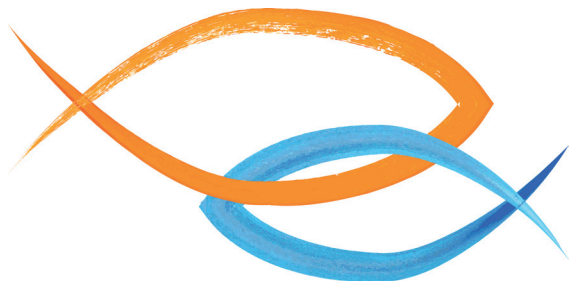
- 4.1 Ebanjelioko Jesus samur eta indartsu sentitzea.
- 4.2 Maila pertsonaletan planteatzea kristau-mezuaren muina.

Gazteak eta helduak
(20 urtetik gora)

- 5.1 Bizitzaren Jaun eta Jainkoaren adierazpen moduan bizitzea.
- 5.2 Bizitza osoan Jesusen jarraitzaile izateko konpromisoaren aldeko bokazio-hautapena egitea.

ELIZA (Elkartea)

Haurtxoak (0 - 6 urte)	1.3 Beti elkartasunean bizitzea, sentitzea eta ekitea. 1.4 Diren bezala onartzea pertsonak.
Haurrak (6 a 12 urte)	2.3 Elkarrekin egindako jardueretan laguntzea. 2.4 Bakeak egiten ikastea taldean eta taldetik kanpo (ikasgelan, ekipoa...).
Nerabezaroaurrea (12 - 16 urte)	3.3 Taldeak (ikasgelatik, ekipotik...) jasotakoa balioestea. 3.4 Adiskide zintzo izateko gaitasuna lantzea.
Nerabearoa (16 - 20 urte)	4.3 Hurbileko taldeetan eta bidelaguntzan izandako esperientzien berri ematea. 4.4 Sallejovent /Izartxo taldean haztea «kristau-talde» gisa. 4.5 Elizak antolatutako ekintzetan parte hartzea.
Gazteak eta helduak (20 urtetik gora)	5.3 Elkarteko talderen bateko partaide izatea. 5.4 Babes eta eskakizun moduan bizitzea norberaren erreferentziatzko taldea. 5.5 Elizako partaide izatea, elkarteen elkartasun den aldetik.

NI (Balioak)

Haurtxoak (0 - 6 urte)	1.5 Ebanjelioko giza balioak bizitzea. 1.6 Miresmenaren eta «joko garbiaren» zentzua.
Haurrak (6 a 12 urte)	2.5 Ebanjelioko giza balioak bizitzea. 2.6 Errespetuan, konfiantzan eta solidaritatean haztea.
Nerabezaroaurrea (12 - 16 urte)	3.5 Ebanjelioko balioek bizitzeko modurik onena dakartela bizitzea. 3.6 Aitortutako balioetatik abiatuta planteatzea erabaki pertsonalak eta talde-erabakiak.
Nerabezaroa (16 - 20 urte)	4.6 Irekitasuna, irakurketa kritikoa, solidaritatea eta xumetasuna lantzea. 4.7 Fedea konpromiso solidarioaren bidez erakustea.
Gazteak eta helduak (20 urtetik gora)	5.6 Zoriontasunetako balioak bizitzea. 5.7 Erreinuarekiko konpromisoan, sormena, prestasuna eta hurkoarekiko maitasuna lantzea.

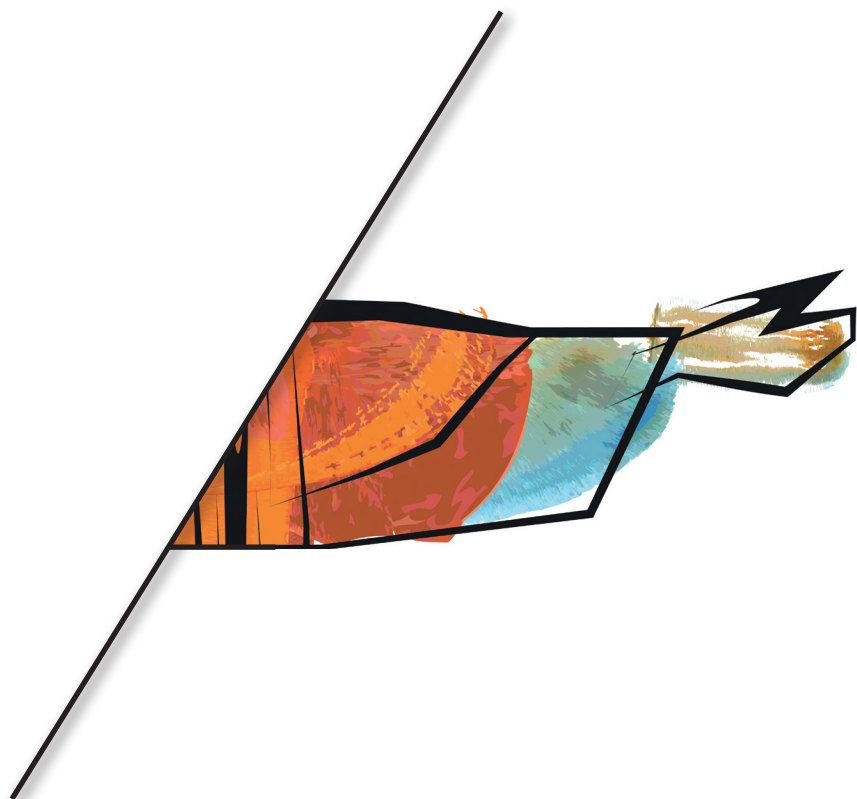
NI (Espiritualitatea)

Haurtxoak (0 - 6 urte)	1.7 Otoitzak eta ospakizunak prestatzea eta horietan parte hartzea. 1.8 Alabantzan eta esker-ematean otoitz egitea eta ospatzea.
Haurrak (6 a 12 urte)	2.7 Norberaren eta taldearen esperientziatik abiatuta otoitz egitea eta ospatzea. 2.8 Adineko ospakizun berariazkoetan parte hartzea.
Nerabezaroaurrea (12 - 16 urte)	3.7 Otoitza naturala izatea norberaren bizitzan. 3.8 Norberaren bizitzako eta taldeko une esanguratsuak (sakramentuak barne) jai-giroan ospatzea.
Nerabezaroa (16 - 20 urte)	4.8 Norberaren bizipenak partekatzea otoitzean. 4.9 Beste talde batzuekin ospakizunak prestatzea eta horietan parte hartzea, La Sallen eta kanpoan.
Gazteak eta helduak (20 urtetik gora)	5.8 Bakarka eta elkartean otoitz eginez ibiltzea. 5.9 Sakramentuetan parte hartzea, Jainkoaren presentzia indartsuko uneak direla sentituz.

MUNDUA (Konpromisoa)

Haurtxoak (0 - 6 urte)	1.9 Daukaguna elkarbanatzea.
Haurrak (6 a 12 urte)	2.9 Konpromiso xumeak hartzea.
Nerabezaroaurrea (12 - 16 urte)	3.9 Jainkoak eguneroko bizitzan zer galdetzen digun asmatzea. 3.10 Denboran zehaztutako konpromiso egiazkoak hartzea: boluntariotzari ekitea.
Nerabezaroa (16 - 20 urte)	4.10 Norberaren ingurunea eraldatzeko ekintza txiki baina eraginkorretan konprometitzea. 4.11 Gure gizartean eragiteko grina piztea: boluntariotza.
Gazteak eta helduak (20 urtetik gora)	5.10 Norberaren bizi-proiektua planteatzea eta kontrastatzea. 5.11 Bereizmenaren bidea ibiltzea, Hitza entzunez eta konpromiso-ekintzak eginez.

www.lasalle.es
www.colegioslasalle.org